

Nr 10.

Av herr **Bergström** i Bäckland, om anslag till byggande av enkla bygdevägar.

Det är klart, att vill man utnyttja till gagn för den allmänna trafiken de trafikmöjligheter, som ligga i den moderna motortrafiken, måste vårt lands huvudvägar förbättras och nya, där så behöves, byggas.

Bilskattemedlen göra det också möjligt att i en utsträckning, som förvisso eljest icke kunnat ske, förbättra dessa vägar.

För de stora stråkvägarna få givetvis icke vägar av enklare typ bortglömmas. De olika besluten om statsbidrag till ifrågavarande vägar ha hälsats med glädje av obygdens folk.

Jag tror emellertid, att tiden är inne för statsmakterna att avsevärt öka dessa bidrag, för att icke de bygder, som ligga på sidan om de stora landsvägarna, skola bli alltför mycket misslottade, när det gäller vägar, mot de bygder, som befinna sig intill desamma.

Onekligt är, att förbättrade vägförbindelser inom avlägset och glest bebyggda trakter i vårt land skola öka trevnaden för dem, som bo inom dessa trakter, och även i sin mån bidraga till deras ytterligare bebyggelse.

En ökning av det i årets statsverksproposition under sjätte huvudtiteln av Kungl. Maj:t äskade anslaget till byggande av enkla bygdevägar för budgetåret 1929/1930 från 700,000 kronor till 1,000,000 kronor skulle i någon mån främja, vad jag i motiveringen påpekat.

Jag tager mig därför friheten hemställa,

att riksdagen till byggandet av enkla bygdevägar för budgetåret 1929/1930 anvisar ett extra reservationsanslag av 1,000,000 kronor.

Stockholm den 15 januari 1929.

P. Bergström
i Bäckland.
